

लोकसंख्या वाढीचा भस्मासूर

— पोवाडा —

कविभूषणसुत शाहीर प्रभाकर जामरेवडकर
मुंबई.

लोकसंख्या वाढीच भूत | बसल मानगुटीस | नरड्याचा घोट |
घटाघट घेईल विनबोभाट | फडशा पाडून लावेल जगाची वाट |
वेळीच त्याचा करा पुरता नायनाट ॥ धृ. ॥

हा भस्मासूर अघोर | जसा कॅन्सर | दोस्त याचे फार |
गरिबी आणि घोर उपासमार | रोगराई करते पुरा हाहाकार |
मानवता झाली सारी बेजार ॥

शांतता लेपते पार | वाढे दुराचार | लेपे सुविचार |
धगधगे असंतोष सारा | प्रगतीचे होती तीन तेरा |
म्हणून हा राक्षस वेळीच आवरा ॥

चाल :- धनधान्य विपुल भारती खाण सोन्याची |
नद्या वाहती दुधाच्या, वाण नव्हती खाण्याची |
समृद्धिची शेती सुख सदा सर्वदा किती |
अष्टपुत्रा होत्या तरी पोट साज्यांची भरती |
ही कमाल सारी, शेतीची | शेतीची, कृषिप्रगतीची
संस्कृती आमची ॥

चाल :- दृष्ट लागली कुणा पाण्याची ॥
चाक उलटी फिरली काळाची ॥

चाल:- ब्रिटिशांनी प्रकार काय केला।
शेतीकडे कानाडोळा झाला।
धान्यवाढ वेग खुंटला।
एक दशांश टक्का वर्षाला।
लोकांच्या गंगेला तवा महापूर आला॥
दीड टक्का भरधाव वेगान वाहू लागला॥
बऱ्याबोळ केला शेतीचा, वाटल गरिबीला॥
स्वातंत्र्यसूर्य उगवला।
शेतीला बरा काळ आला।
५० पासून थोडा बहरला
हरितक्रान्ती आली फळाला
गहू वाढीत चमत्कार केला
अन्नधान्य वाढलं तरी उपयोग त्याचा काय बोला॥

चाल:- दोनपुर्णिक आठ दशांश टक्क्यान धान्य वाढल वर्षाला।
गहू क्रान्तीन (हरितक्रान्तीन) ऊर भरल तरी
पोट भरेना वेळेला॥
प्रजावाढीच्या भस्मासूराचा हात डोक्यावरती आला।
पालथ्या घड्यावर पाणी सार, कोरड पडली प्रगतीला॥ (देशाल)॥

चाल:- दरवर्षी पोत्यांची थप्पी लागली वाढीला॥
हिमालय तोंडाचा उभा इकड ठकला॥
भाकऱ्या चारांच्याच रांधलेल्या -
दहा पाव्हणे हजर वकाला॥
सव्वा कोटी भरती वर्षाला।
मुंबईसारखी दोन शहर उभी दर सालाला॥

—: ४ :—

हे "काम" आहे कोणाच | सर्व बापांच | आणि आयांच |
देवाला बोल नका देऊ | सरकारचा कान नका पकडू |
'कामाचा' वेग जरा आवरू ॥

प्रजातंत्र राहाव स्वतंत्र | प्रगतीचा मंत्र | आचरा तंत्र |
प्रजावाढ करू सारे नियंत्रित | कुटुंबाच रित करू नियोजित |
भस्मासूर करू सारे पराजित ॥

नविभूषण शाहीर प्रल्हादराय जामखेडकर मांस अर्पण.....

— x o x —

जामखेडकर

दि. ९ एप्रिल, १९७८.

चाल:- खाणारी तोड झाली फार ।
भाकरी मिळत नाही चतकोर ॥
पाण्याची वाढती फिर ।
रोगांच माहेर घर ॥
टिचभर खोलीत राहती खंडीभर ।
कोंबड्यावानी सुराड्याच घर ॥
खेळखंडोबा शिक्षणाचा पार ।
वर्गाने कोंबती मेंढ्यावानी पोरा ॥
आबाळ बाळांची फार ।
कमरेला नाही पटकूर ॥
मजुरांना नाही रोजगार ।
बेकारांचा प्रश्न गंभीर ॥
संसाशची पुरी पाडण्या थेर ।
पैसा साडस काही लागणार ॥

चाल:- उपजते अशी ही प्रजा ।
जगण्यात उरली काय मजा ।
पुरे झाली नाही का सजा ।
देश होईल यामुळे खुजा ।
अविचार नका करू वजेल पुरता खंडबाजा ॥

मिळवणी :- वेगावर घाला मर्यादा । त्यातच आहे फायदा ।
कशास हवा कायदा । वायदा करा भल तुमच त्यात ।
भविष्यातील प्रजेचही हित । प्रभाकर सुचवी हीच रीत ॥